Samling af Afgørelser

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT

6. maj 2014*

»Fremskyndet procedure«

I sag C-181/14,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) ved afgørelse af 8. april 2014, indgået til Domstolen den 14. april 2014, i straffesagen mod

G,

har

DOMSTOLENS PRÆSIDENT

på forslag af J. Malenovský, refererende dommer,

og efter at have hørt generaladvokat Y. Bot,

afsagt følgende

Kendelse

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af begrebet »lægemiddel« som omhandlet i artikel 1, nr. 2), litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004 (EUT L 136, s. 34, herefter »direktiv 2001/83«).

2 Anmodningen er blevet indgivet under en straffesag indledt mod G, der er tiltalt for at have solgt urteblandinger, som bl.a. indeholdt syntetiske cannabinoider, der på tidspunktet for sagens faktiske omstændigheder ikke var omfattet af Betäubungsmittelgesetz (den tyske lov om euforiserende stoffer).

3 G blev af Landgericht Itzehoe (Tyskland) i første instans idømt en fængselsstraf på fire år og seks måneder samt en bøde på 200 000 EUR. Landgericht Itzehoe fandt således, at salget af disse blandinger udgjorde markedsføring af betænkelige lægemidler som omhandlet i § 5, stk. 1 og 4, og § 4, stk. 17, i Arzneimittelgesetz (den tyske lov om lægemidler), og at G herved havde begået en overtrædelse af denne lovs § 95, stk. 1, nr. 1.

4 G har iværksat revisionsanke for den forelæggende ret.

* Processprog: tysk.

5 På denne baggrund har Bundesgerichtshof besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 1, nr. 2), litra b), i direktiv [2001/83] fortolkes således, at stoffer eller sammensætninger af stoffer i denne bestemmelses forstand, som kun påvirker – men ikke genopretter eller ændrer – de fysiologiske funktioner hos mennesker, kun skal anses for et lægemiddel, når de har en terapeutisk fordel eller i hvert fald bevirker en positiv påvirkning af kroppens funktioner? Falder stoffer eller sammensætninger af stoffer, som alene indtages på grund af deres psykoaktive virkninger, der fremkalder en rustilstand, og derved i hvert fald har en sundhedsskadelig effekt, følgelig ikke ind under direktivets lægemiddelbegreb?«

6 Ved særskilt dokument af 8. april 2014 har den forelæggende ret anmodet Domstolen om at anvende den hasteprocedure, der er fastsat i artikel 107 i Domstolens procesreglement.

7 Som begrundelse for anmodningen har den forelæggende ret anført, at hvis Domstolen besvarer det præjudicielle spørgsmål bekræftende, kan G ikke ifalde strafferetligt ansvar for de faktiske omstændigheder, han er tiltalt for, således at G vil være blevet frihedsberøvet med urette.

8 Ved afgørelse af 15. april 2014 har Domstolens Tredje Afdeling besluttet ikke at imødekomme den forelæggende rets anmodning om at undergive nærværende sag den præjudicielle hasteprocedure, der er omhandlet i artikel 23a i statutten for Den Europæiske Unions Domstol og procesreglementets artikel 107, med den begrundelse, at direktiv 2001/83, som ønskes fortolket, er vedtaget med hjemmel i artikel 95 EF, nu artikel 114 TEUF, som henhører under EUF-traktatens tredje del, afsnit VII. Den præjudicielle hasteprocedure er imidlertid forbeholdt de anmodninger om præjudiciel afgørelse, der rejser et eller flere spørgsmål vedrørende de områder, der er omhandlet i traktatens tredje del, afsnit V.

9 I henhold til procesreglementets artikel 105, stk. 1, kan Domstolens præsident, når sagens karakter kræver, at den behandles hurtigt, i undtagelsestilfælde af egen drift, efter at have hørt den refererende dommer og generaladvokaten, imidlertid beslutte at undergive en sag den fremskyndede procedure, der er omhandlet i artikel 23a i statutten for Domstolen og procesreglementets artikel 105, stk. 1.

10 I nærværende sag fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at opretholdelsen af G's frihedsberøvelse udelukkende afhænger af besvarelsen af det spørgsmål, som den forelæggende ret har stillet. Artikel 267, stk. 4, TEUF bestemmer, at Domstolen træffer afgørelse hurtigst muligt, hvis retssagen ved den nationale ret vedrører en person, der er frihedsberøvet.

11 Under disse omstændigheder må det konstateres, at nærværende sags karakter begrunder, at den behandles hurtigst muligt.

12 Sag C-181/14 undergives derfor ex officio den fremskyndede procedure.

Af disse grunde bestemmer Domstolens præsident:

Sag C-181/14 undergives ex officio den fremskyndede procedure, der er fastsat i 23a i statutten for Den Europæiske Unions Domstol og artikel 105, stk. 1, i Domstolens procesreglement.

Underskrifter